

MARTA : Vooruit, Elisabeth bijt op je tanden, probeer recht te komen.

DAMEJEANNE : Vooruit, stijgt naar omhoog, gelijk de opgaande zon, verheft u in de marchomobile ! Regina Domina, hoofd van de staat, installeert u in mijn geniaal apparaat.

ELISABETH : *(Zij komt langzaam recht.)* Godallemachtig, wat een gevoel !

DAMEJEANNE : Ziet eens wat een hoogverheven gratie. De wonderbare verrijzenis, vanuit een plaske peerdenpis.

MARTA : Ja, zo'n gestalte is inderdaad indrukwekkend.

ELISABETH : Op mijn leeftijd ... in een looprek.

DAMEJEANNE : Als madame dat wilt, zorgen we voor een zuigfles ook.

ELISABETH : Zullen ze mij niet uitlachen, ik ben een kop groter dan mijn paard.

DAMEJEANNE : Inderdaad, groter van formaat, maar niet wat pisvermogen aangaat.

MARTA : Vooruit, stappen, straks moet je het kunnen zonder dat toestel.

ELISABETH : De dag dat ik op die hoerepikkels kan lopen zonder op mijn smoel te vallen inviteer ik die Portugese ambassadeur, ik laat mij op hem neervallen, traak, dat hij zo plat is als een bronstige vijg !

DAMEJEANNE : Marcheert, marcheert, o zoete langbenige, blijft rondmarcheren. Kom koninginne teder, komt en zet u neder. Ik zal de zalf prepareren om uwe voorgevel te restaureren.

MARTA : Kom, ik breng je de luit, speel wat, het zal je ontspannen.

ELISABETH : Neen, ik ben niet in de stemming, ik wil wat lezen. Geef mij die papieren daar.

MARTA : Weer die brieven van die ambassadeurs ?

ELISABETH : Neen, geef mij dat manuscript van Hamlet.

DAMEJEANNE : Ah, de Hamlet. Die ken ik ook. Ik heb dat stuk gezien in Globe. 'Ga naar het nonnenklooster, Ophelia, of trouw met een zot, want wijze mannen weten dat ze zonder er om te vragen vroeg of laat allemaal horens zullen dragen. Ga naar een nonnenklooster.' *(Hij begint te lachen.)*

ELISABETH : Lach jij altijd zo ?

DAMEJEANNE : Zo lacht hij, die Hamlet, hij is een beetje zot.

ELISABETH : Wat smeer je op mijn gezicht ?

DAMEJEANNE : Aluinsteen, dat doet mirakels.

MARTA : Maar wat zit jij in die tekst eigenlijk te zoeken ?

ELISABETH : Het bewijs dat die schurk van een Shakespeare niet alleen is om mij voor schut te zetten, hier zit het brein van de bende van Essex achter.

MARTA : Ach ja, en die Hamlet zou een propagaridapamflet zijn ? Onzin.

ELISABETH : Marta, wil je nu eindelijk eens ophouden mij de les te spellen. Alsof ik een aap ben met aderverkalking. *(tot Damejeanne)* Een beetje voorzichtig jij, je bent geen konijn aan het villen. Ik zit er niet zomaar op los te fantaseren. Die theatervent haalt mij door de modder, avond aan avond hitst hij het publiek tegen mij op.

MARTA : Luister, Elisabeth, toevallig ben ik die voorstelling gaan zien enkele dagen geleden in de Globe ... en ik verzeker je dat ik daar allemaal niets van gemerkt heb.

ELISABETH : Je hebt er niets van gemerkt ?

MARTA : Nee !

ELISABETH : 'In het water van de regenput zag de kikvors de weerkaatsing van de emmer en dacht dat het de zon was.'

DAMEJEANNE : Hoe schoon !

MARTA : Waar heb je het nu weer over ?

ELISABETH : Dat heeft die Shakespeare geschreven.

DAMEJEANNE : Die mens kan toch schoon explikeren ! 'De kikker keek in de steenput naar de waterplas en meende dat het gat van de emmer de zonne was !' Magnifiek.

MARTA : Stil jij ! Het enige wat ik daaruit kan opmaken is dat kikvorsen erg dom zijn, meer niet.

DAMEJEANNE : Ik had dat direkt verstaan, hij wil zeggen dat ge in de spiegel averechts, konteverkeerd omgedraaid ziet.

MARTA : Stil !

ELISABETH : Neen, neen, zij heeft gelijk, het gaat over een spiegelbeeld.

DAMEJEANNE : Ziet ge wel ? Koppigaard !

MARTA : Wie denk je wel dat je bent ?

DAMEJEANNE : Stil zeg ik je. Doe die blokschoenen hier uit de weg. Majesteit, dat personeel van tegenwoordig, geen edukatie.

ELISABETH : Kort gezegd, die schurk van een Shakespeare camoufleert door middel van een spiegelbeeld.

DAMEJEANNE : Laat je hemd zakken, kleed je maar uit.

ELISABETH : Ik denk er niet aan.

DAMEJEANNE : Maar voor wie zoudt ge u generen. Er zijn geen manspersonen bij, we zijn onder vrouwen, dat houten pisaard uitgezonderd natuurlijk.

ELISABETH : Onder vrouwen ! Daar ben ik nog niet zo zeker van, over één van ons drie, mijn beste Damejeanne, heb ik toch mijn twijfels.

DAMEJEANNE : Ge zijt echt slecht, majesteit, ge moogt niet zo aan u eigen twijfelen, als vrouw moogt u nog best gezien zijn.

ELISABETH : Nee, ik doe het niet.